

Fru Hanna Nordgreen
födt Stoltz.

Kvinner selv stod op og strede
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Disse Björnsons meislede trekk av den norske kvinne kan vi godt sette som åpningsord over de linger som vi idag fortsetter billedrekken med i Sandvikens Bataljons Portrett-Galleri. Sandvikens Bataljon eier mange kvinner som har grepet avgjørende inn i korpsets historie, og kvinners innsatts for å holde korpset samlet og i god stand er ikke nogen ringe del av korpsets liv. Når vi derfor idag vier et kapittel til en av dem, så er det fordi fru Hanna Nordgreen må plaseres blandt korpsets stiftere, en gruppe i korpsets ahne- rekke som andre fortjenester ufortalt, kommer på en plass for sig. Og vi tegner idag dagens billede med en umiddelbar glæde, i dyb taknemmelighet, forenet med en alvorlig respekt for korpsets Grand Dame, Fru Hanna Nordgreen.

Da brødrene Stoltz, i første rekke Sören og Christian, og de andre gutter som startet korpset hadde takket av, og der kom noen år hvor det ikke hersket den gjennomførte orden som er betingelsen for en kontinuerlig helhet, var der et merke, et symbol, som tilsammen representerte så store verdier for korpset, at ~~den~~ daværende frøken ~~Stoltz~~ Hanna Stoltz ikke orket å se dette bli forskusslet, og det var korpsets store og i datiden også meget flotte fane, nemlig Örneflagget. Frøken Stoltz tok vare på flagduken og gjemte den som det gull den var, og med eierens rett, idet det var familien Stoltz private eiendom. En gjentatt beskrivelse av flagget kan av plasshensyn ikke komme med her, men de momenter som er umiddelbart forbundet med overleverelsen til korpset kan vi ikke forholde våre læsere. Breder Gundersen som arbeidet på samme skibsrederkontor som Öivind Nordgreen

fik av deene vite at hans mor hadde et flagg som hadde tilhørt Sandvikens Buekorps, og på Breder Gundersens anmodning og med hans dyrebare løfter for fremtiden skjenker så Fru Nordgreen Örnen som var som ny å regne til Sandvikens Bataljon. Fru Nordgreen hadde gjemt flagget med en aldrig svigtende omsorg, og ved avskeden med den kostbare duk, kommer tydelig frem hendes vakre og edle karakter. Da hun skulde skille sig med det dyrebare klenodie, som for hende betød et kjært, et uforglemmelig minde fra hendes barndomshjem og hendes strålende brødre, da var det under den utrykkelige forutsetning, at flaggets renhet og dets materielle værdi skulde værnes om, og bli likeså omhyggelig påpasset av korpsets vedkommende som av eierinden. (Renhet i betydning av at flagget skulde holdes fri for skamletter.). Det løfte som ~~MATX~~ fru Nordgreen tok av herr Gundersen har han trolig holdt forsåvidt han har formådd å skape en ånd av renhet og orden om og i korpset. Hvad så korpset og tidens tand har gjort med flaggduken er får vi håpe oprettelig igjen. Det som for oss idag er det viktigste er at fru Nordgreen ved denne anledning ga korpsets bærende kraft, Breder Gundersen, ildåpen, og gjennom hans løfte og hans arbeide overførte de edleste værdier fra hende til en større korpskreds, like til det slegtledt som idag med hengivelse flokker sig om Sandviksörnen. Korpset bringer her ved det edle og fine menneske, dame fru Hanna Nordgreen, sin ~~arbødigste~~ og hjerteligste hyldest for det som hun ved sin innsatts betyr for vårt kjære korps. Våre læsere kan vi glæde med at fruen er ved god helse, og at nu hendes barnebarn er ivrige og hedrede deltagere i det kjekke og stolte Nygårds Bataljon.